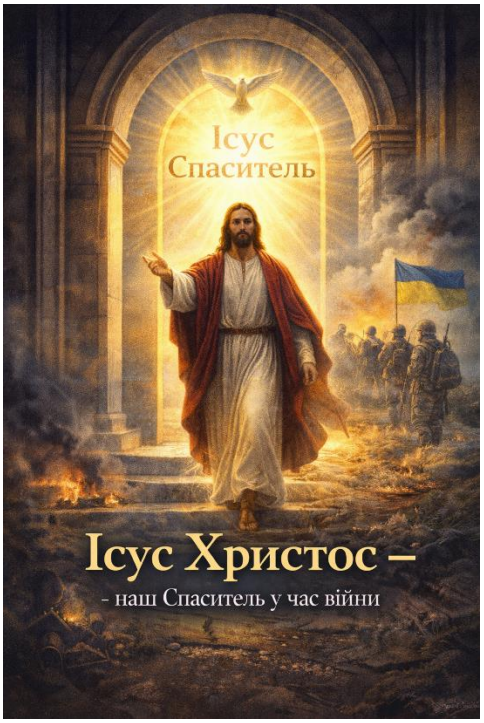
Єпископ Віктор Бедь: Проповідь на свято Входження Господа Ісуса Христа у дім Отця

Проповідь на свято Входження Господа Ісуса Христа у дім Отця

✠ Віктор Бедь,
єпископ Мукачівський і Карпатський,
керуючий Мукачівсько-Карпатською єпархією
Православної Церкви України

м. Ужгород,
1 січня 2026 р.

Дорогі в Господі, брати й сестри!

Сьогодні наша Церква припадає у молитві до події, що сталася на восьмий день від Різдва Христового, згідно з євангельським свідченням і церковною традицією: Син Божий, Який народився від Діви Марії, у повноті Божого об’явлення входить у людське життя і в простір віри серед народу, до якого Він прийшов у земне буття і серед якого мав зростати, являючи Себе як Того, Хто від самого початку Свого земного життя добровільно приймає шлях послуху Отцеві нашому Небесному, щоб звершити спасительний Божий задум.

Цим входженням Господь Ісус Христос не просто торкається Божого Закону як зовнішнього припису, але виконує і звершує його істинний, внутрішній духовний сенс — Закон віри, любові й життя з Богом, відкриваючи людині шлях до оновленого буття у Богові, до союзу серця з Творцем, а не до формального дотримання приписів.

Що саме ми сьогодні вшановуємо?

Свята Церква сьогодні звертає нашу увагу на той момент, коли Ісус Христос отримує Ім’я, дане від Бога через ангельське благовістя, і цим самим відкривається світові як Спаситель, Який від самого початку Свого земного життя входить у спільність Божого Завіту з людством.

Це не просто історична подія з минулого. Це глибока духовно-богословська подія, яка свідчить про вхід Господа у повноту Божого плану спасіння — плану,

що розпочався у Вифлеємі, але продовжує звершуватися у кожному людському серці, яке відкривається для Бога і приймає Христа вірою та любов'ю.

У цій події Господь ясно показує нам, що Бог не відсторонюється від Закону, але приходить, щоб його виконати і звершити:

- *«Не подумайте, ніби Я руйнувати Закон чи Пророків прийшов, - Я не руйнувати прийшов, але виконати» (Мт. 5, 17).*

Але це виконання не є поверненням до зовнішнього припису. Це — вхід у живий союз, який Бог укладає з людиною, союз віри, любові й відповідальності, у який Господь запрошує кожного з нас, щоб ми жили не за формою, а за духом, не зі страху, а з довіри, не з примусу, а з вільної відповіді серця й любові.

Новий початок часу і наше духовне оновлення

1 січня — це не лише початок нового календарного року.

Для Церкви це не початок духовного року в літургійному сенсі (адже церковний рік розпочинається 1 вересня), але особливий святковий духовний поріг часу — вшанування Входження Господа Ісуса Христа у волю й дім Отця нашого Небесного, на якому кожна людина зупиняється, щоб осмислити своє життя перед Богом і прийняти відповідальне рішення — як жити далі, залишаючись у живій єдності з Церквою Христовою.

Новий початок для людини в Ісусі Христі не починається 1 січня, бо він уже дарований нам у Різдві Господньому, у таїнстві вочоловічення Сина Божого — у тому, що Бог увійшов у людське життя, щоб відновити людину в її первісній гідності та повернути її до повноти духовного життя з Отцем нашим Небесним у єдності Отця, і Сина, і Святого Духа.

Тож сьогодні Церква нагадує нам, що дар Різдва Христового потребує від людини духовної відповідальності — усвідомленого входження у життя з Богом, у вірність Йому не лише словом, а щоденним вибором, дією та дотриманням Його святих Заповідей.

Через Ім'я Ісуса Христа, дане Отцем нашим Небесним, відкривається Його спасительна місія: Він є Спаситель, Який зцілює серце людини, очищає її від гріха, відновлює зруйновану гідність і знову відкриває шлях до життя з Богом і спасіння безсмертної душі.

Саме тому це свято є нагадуванням не про чергову календарну дату, а про поклик до внутрішнього духовного оновлення — до того, щоб час нашого життя став часом відповідальності, віри, служіння й любові.

Це нагадування є особливо важливим для нашого боголюбивого українського народу сьогодні, коли в умовах жорстокої й смертельно небезпечної російсько-української війни ми входимо у новий 2026 календарний рік, сповнений надій і тривог, болю втрат і важких випробувань, але водночас — віри, гідності й незламного прагнення відродити та зберегти життя.

У цей час Церква свідчить: навіть посеред війни й страждань Бог не залишає наш український народ, а кожен новий день, прожитий з Богом і в дотриманні Його святих Заповідей, може і має стати днем духовної сили, правди та відповідального вибору — на користь істини та заради одухотвореного, гідного й справді щасливого життя у любові між собою і в Бозі.

Ісус Христос — наш Спаситель у час війни

У наші дні, коли триває жорстока російсько-українська війна, багато хто з нас щодня стає свідком самовідданої жертовності українських воїнів-захисників — людей, які не лише боронять рідну землю, а й передусім захищають життя, людську гідність, свободу, істину і правду, а також незалежність Держави України й канонічну автокефалію Української Церкви.

Як і Христос, Який добровільно увійшов у повноту Божої волі, щоб звершити спасительний задум Отця і принести порятунок людству, наші українські воїни-захисники, керуючись християнською совістю і Божими Заповідями, сьогодні мужньо стоять на сторожі життя, правди і свободи, часто ризикуючи власним життям і благополуччям заради життя і свободи своїх рідних, близьких, усього українського народу, а також безпеки народів Європи.

Сьогодні ми особливо молимося за них — наших героїв і захисників, просячи Бога, щоб укріпив їхню віру, дарував духовну кріпость, надію і любов, наділив силою та мудрістю, благословив справедливу перемогу над безбожним злом російської агресії, зберіг їх від зла і смерті та повернув живими у безпеку й мирні домівки.

Покликання для кожного з нас

Свято, яке ми сьогодні відзначаємо, закликає кожного з нас до нового входження разом із Господом Ісусом Христом у духовний дім Отця нашого Небесного — не зовнішнім кроком, а внутрішнім станом серця, душі і життя:

- з серцем, що прагне істини й правди;
- з думками, що шукають святості та вірності Божому Закону;
- з ділами, які будуються на любові, а не на ненависті, заздрості чи гордині;
- з бажанням життя, яке прагне миру, а не війни;
- з душею, що, дотримуючись Заповідей Божих, шукає прощення, внутрішнього миру, щастя і спасіння.

Тож нехай сьогоднішнє свято Входження Господа Ісуса Христа у дім Отця стане для кожного з нас часом духовного відродження і утвердження надії у Спасителі, Який увійшов у волю Отця і був прославлений в ім'я Небесного Батька, щоб і ми, йдучи за Ним, знайшли в Ньому повноту життя, істину і спасіння.

Молитва

Господи Ісусе Христе,

Який на восьмий день від святого Різдва Свого

увійшов у волю Отця нашого Небесного

і відкрив нам шлях спасіння,

даруй нам мир серця, живу надію і спасіння душ наших.

Очисти серця наші,

зроби їх відкритими для Твоєї любові,

утверди нас у вірі, істині й правді.

Укріпи українських воїнів-захисників

силою Твоєю і благодаттю,

збережи їх від зла і смерті,

даруй їм мужність, мудрість і духовну кріпкість.

Збережи народ наш український

у свободі, гідності й єдності,

благослови справедливу перемогу над злом агресії

та даруй Україні мир, відновлення і благополуччя

в державі нашій і в кожній родині.

Нехай кожен день життя нашого

буде для нас шляхом правди, любові й служіння,

що веде до Отця нашого Небесного

у повноті Отця, і Сина, і Святого Духа.

Амінь.